

Odvolaťka tiež tvrdí, že je nemožné preukázať príčinnú súvislosť medzi údajnými nesprávnymi posúdeniami a následným odňatím tovaru spod colného dohľadu a domnieva sa, že Súd prvého stupňa tým, že rozhodol inak, porušil právo Európskej únie.

Žaloba podaná 11. decembra 2009 — Európska komisia/Estónska republika

(Vec C-515/09)

(2010/C 63/40)

Jazyk konania: estónčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: A. Marghelis a K. Saaremäel-Stoilov)

Žalovaná: Estónska republika

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Estónska republika si tým, že neprijala všetky zákony, nariadenia a správne ustanovenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2006/21/ES z 15. marca 2006 o nakladaní s odpadom z ťažobného priemyslu, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2004/35/ES⁽¹⁾, alebo v každom prípade ich prijatie neoznámila Komisii, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z uvedenej smernice,

— zaviazat Estónsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice do vnútroštátneho práva uplynula 1. mája 2008.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 102, s. 15.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof (Rakúsko) 11. decembra 2009 — Tanja Borger/Tiroler Gebietskrankenkasse

(Vec C-516/09)

(2010/C 63/41)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberster Gerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Tanja Borger

Žalovaná: Tiroler Gebietskrankenkasse

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 1 písm. a) nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva⁽¹⁾, vykladať v tom zmysle, že toto ustanovenie zahŕňa — počas doby polroka — aj osobu, ktorá sa po skončení zákonného dvojročného pracovného voľna v rámci pracovného pomeru z dôvodu narodenia dieťaťa dohodne so svojim zamestnávateľom o pracovnom voľne v rámci pracovného pomeru počas ďalšieho polroka, aby tým dosiahla najdlhšiu zákonom stanovenú dobu pre poberevanie prídavku na starostlivosť o dieťa, resp. príslušného vyrovnávacieho príspevku, a potom pracovný pomer rozviaže?

2. V prípade zápornej odpovede na prvú prejudiciálnu otázku:

Má sa článok 1 písm. a) nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 vykladať v tom zmysle, že toto ustanovenie zahŕňa — počas doby polroka — aj osobu, ktorá sa po skončení zákonného dvojročného pracovného voľna v rámci pracovného pomeru z dôvodu narodenia dieťaťa dohodne so svojim zamestnávateľom o pracovnom voľne v rámci pracovného pomeru počas ďalšieho polroka, keď v tomto období poberá prídavok na starostlivosť o dieťa, resp. príslušný vyrovnávací príspevok?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 149, s. 2; Mim. vyd. 05/001, s. 35.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tartu Ringkonnakohus (Estónska republika) 15. decembra 2009 — AS Rakvere Piim, AS Maag Piimatööstus/Veterinaar- ja Toiduamet

(Vec C-523/09)

(2010/C 63/42)

Jazyk konania: estónčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tartu Ringkonnakohus

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne a odvolateľky: AS Rakvere Piim, AS Maag Piimatööstus

Žalovaný a odporca: Veterinaar- ja Toiduamet

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 27 ods. 4 písm. a) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 z 29. apríla 2004 o úradných kontrolách uskutočňovaných s cieľom zabezpečiť overenie dodržiavania potravinového a krmivového práva a predpisov o zdraví zvierat a o starostlivosti o zvieratá⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby sa podnikateľovi za činnosti uvedené v oddieli A prílohy IV k danému nariadeniu uložil poplatok vo výške minimálnych sadzieb uvedených v oddieli B prílohy IV k danému nariadeniu aj v tom prípade, ak náklady, ktoré vznikli príslušným orgánom v súvislosti s výdavkami, ktoré mali v súlade s prílohou VI k uvedenému nariadeniu, nedosahujú výšku minimálnych sadzieb?
2. Je členský štát za podmienok uvedených v predchádzajúcej otázke oprávnený vyberať za činnosti uvedené v oddieli A prílohy IV k nariadeniu poplatky, ktoré sú nižšie ako minimálne sadzby stanovené v oddieli B prílohy IV nariadenia, ak náklady, ktoré vznikli príslušným orgánom v súlade s prílohou VI k nariadeniu, nedosahujú výšku minimálnych sadzieb, bez toho, aby boli splnené podmienky uvedené v článku 27 ods. 6 nariadenia?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 165, s. 1; Mim. vyd. 03/045, s. 200.

**Žaloba podaná 17. decembra 2009 — Európska
Komisia/Estónska republika**

(Vec C-527/09)

(2010/C 63/43)

Jazyk konania: estónčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska Komisia (v zastúpení: G. Braun a E. Randvere)

Žalovaná: Estónska republika

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Estónska republika si tým, že neprijala právne predpisy potrebné na prebratie smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES zo 17. mája 2006 o štatutárnom audite ročných účtovných závierok a konsolidovaných účtovných závierok, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a ktorou sa zrušuje smernica Rady 84/253/EHS⁽¹⁾ a neoznámila ich Komisii, nesplnila svoje povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice,

— zaviazat' Estónsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice do vnútroštátneho právneho poriadku uplynula 29. júna 2008.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 157, s. 87.

**Žaloba podaná 17. decembra 2009 — Európska
komisia/Estónska republika**

(Vec C-528/09)

(2010/C 63/44)

Jazyk konania: estónčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: A. Marghelis a K. Saaremäel-Stoilov)

Žalovaná: Estónska republika

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Estónska republika si tým, že do vnútroštátneho práva riadne neprebrala článok 3 písm. i) bod iii), článok 8 ods. 2 tretí pododsek a článok 8 ods. 3 druhý pododsek smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/96/ES z 27. januára 2003 o odpade z elektrických a elektronických zariadení (OEEZ)⁽¹⁾, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice,

— zaviazat' Estónsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/96/ES z 27. januára 2003 upravuje hospodárenie s odpadom z elektrických a elektronických zariadení. Komisia má, po analýze opatrení, ktorými bola táto smernica prebratá do estónskeho práva, názor, že Estónska republika riadne neprebrala článok 3 písm. i) bod iii), článok 8 ods. 2 tretí pododsek a článok 8 ods. 3 druhý pododsek.

Článok 3 písm. i) bod iii) definuje výrobcu elektrických a elektronických zariadení. Estónske právne predpisy o odpadoch z elektrických a elektronických zariadení obsahujú dve rôzne definície výrobcu a sťažujú tým pochopenie a uplatnenie predpisov o hospodárení s týmito odpadmi zo zariadení.